

■ Нефармат

ШТО МОЖА ЎЛАДА?

Цяпер, калі прайшло даволі гадоў, страсці даўно ўяліліся, а дзве ўдзельніцы гісторыі знаходзяцца на заслужаным адпачынку, можна і прыгадаць тое, што мне было расказана пад грыфам «не для друку». Дык вось, у адным сельскім Савеце працавала старшыня, якая прыйшла туды з пасады дырэктара школы. Марыю Іванаўну, назавём яе так, вёска добра ведала і паважала. І яна ведала ўсіх, што і нядзіўна, большая частка маладога пакалення хадзіла ў свой час у яе вучнях. Сама ж старшыня ў раёне была чалавекам адметным, вылучалася энергічнасцю, умением знаходзіць кантакты з людзьмі. На тэрыторыі яе сельсавета рэалізаваліся добрыя ініцыятывы, знаходзілі ўвасабленне значныя праекты. Гэта яна ці то жартам, ці то ўсур'ёз гаварыла калегам, якія прыходзілі з пасады старшынь калгасаў, кіраўнікоў прадпрыемстваў: «Гэтыя мужыкі прывыклі кіраваць з грашымі, а ты паспрабуй без грошай пакіруй!» Яе потым доўга цытавалі. А сама яна кіравала. І ў яе атрымлівалася...

Менавіта да гэтай старшыні сельвыканкама аднойчы прыбегла былая вучаніца ўся ў слязах: «Дапамажыце, Марыя Іванаўна! Муж сышоў з сям'і». — «Што ж я магу?» — нават разгубілася старшыня.

— Але ж вы ўлада! — ажно рыдала маладая маці.

Потым крыху супакоіўшыся, маладзенькая жанчына расказала сваю кароткую сямейную гісторыю. Сябравалі з будучым мужам са школы, пажаніліся не адразу. Што называецца, каханне, праверае гадамі. І ўсё ў іх было добра. Бацькі дапамаглі набыць дом, жыллё добраўпарадкаванае, усё ў доме ёсць. Нарадзіўся сыноч. А тут му-

жу падварнулася работа ў райцэнтры з большай зарплатай. Ездзіць не так і далёка, графік прымальны, два выхадныя. Год праездзіў, а потым... сустрэў нейкую жанчыну і застаўся ў яе жыццё.

Спадыявалася, можа, адумаецца, вярнецца. Нават суседзям хлусіла пра камандзіроўкі нейкія. Лічыла, што ніхто не ведае. Аднойчы без нічога нікага папрасіла суседа лесвіцу паставіць, каб на гарышча залезці. Тут жа прыляцела суседка і давай сварыцца: «Свой сышоў, дык ты чужых зазваеш» і далей, не падбіраючы слоў ды выразаў. Ледзь не звалілася з той лесвіцы: аказваецца, усе ўсё ведаюць. Кінула работу ды пабегла да старшыні. «Хіба так можна рабіць, хіба гэта правільна?» — зноў скрозь слёзы не то пыталася, не то сцвярджала маладая жанчына.

Думала, разважала Марыя Іванаўна, як падступіцца да гэтай справы і ці варта падступіцца наогул, але вырашыла ўсё-такі з маладым чалавекам пагаварыць. Запрасіла, гаварыла амаль як настаўніца з вучнем, старалася растлумачыць, якую адказнасць бярэ на сябе чалавек, калі стварае сям'ю, заводзіць дзяцей. Ён і паводзіў сябе як вучань, не прырэчыў, але і нічога не абяцаў. Выглядаў разгубленым, заклапочаным, прыгнечаным. З тым і пайшоў. Тады старшыня сельсавета папрасіла старшыню райсавета пагутарыць з той, гарадской, жанчынай.

Як потым расказвала аўтару гэтых радкоў кіраўнік раённай прадстаўнічай улады, яна таксама ніколі раней не займалася такой далікатнай справай. І прызналася, што пабойвалася наткнуцца на расуцы адпор нахталт «хоць ты і ўлада, але не сунь носа ў асабістае жыццё людзей» або яшчэ горш — на элементарную грубасць.

Толькі адбылося зусім інакш. Жанчына прыйшла ў прызначаны тэрмін. Уважліва выслухала, што ёй казалі. І раптам разгаварылася. Сказала, што асабістае жыццё ў яе не складвалася, а тут на работу да іх прыйшоў ён, і неяк адразу ўзнікла ўзаемная сімпатыя. Не таіла, што хацела ўладкаваць сваё жыццё. Потым сказала, што яна ўсё разумее, і калі ён вырашыць вярнуцца ў сям'ю, яна прырэчыць не будзе.

На той час, калі мы гутарылі з Марыяй Іванаўнай, у маладой сям'і ўсё наладзілася. У іх ужо расло двое дзетак. А старшыня сельсавета нават трохі ганарылася, што стала для іх у нейкі момант амаль хроснай маці.

Цяпер старшыні і сельскага, і раённага Саветаў на пенсіі. Думаю, што маці таго вясковага сямейства не раз успамінала з удзячнасцю мудрых і чужых жанчын. Я пра тое, што ў жыцці ніколі няма гатовага рэцэпта на вырашэнне любой праблемы. Здавалася б, якое права мае нехта старонні, хай сабе і надзелены пэўнай уладай, умяшвацца ў асабістае жыццё? І думаю, што многія з маладых цяперашніх калег маіх герайн нават не разглядалі б для сябе такую магчымасць. Навошта лішнія клопаты, тым больш не вельмі прыемныя? За гэта ж ніхто не спытае, не будзе крытыкаваць вышэйстаячае начальства. Але часам патрэбна бывае інтуіцыя, а не інструкцыя, дзе праявіць чалавечую ўвагу, нават спагаду, каб падказаць, падштурхнуць альбо выправіць памылку. І, як бачым, спрацоўвае. Хай сабе ў адным выпадку са ста.

Святлана ЯСКЕВІЧ.
yackevich@zviazda.by

СЁННЯ

Сонца

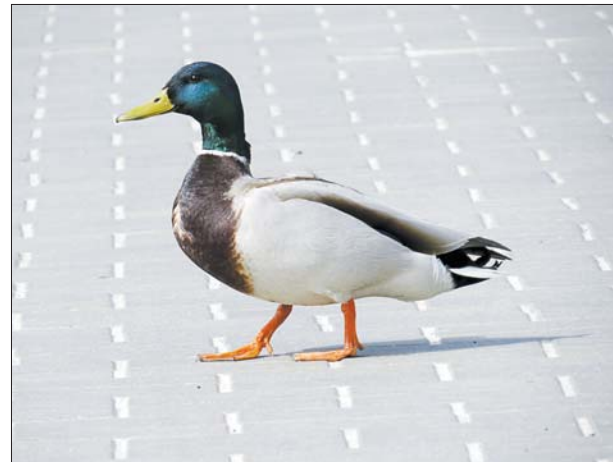
	Усход	Заход	Даўжыня дня
Мінск	6.13	20.08	13.55
Віцебск	6.00	20.00	14.00
Магілёў	6.03	19.58	13.55
Гомель	6.03	19.52	13.49
Гродна	6.29	20.22	13.53
Брэст	6.32	20.20	13.48

Месяц

Поўня 11 красавіка.
Месяц у сузор'і
Скарпіёна.

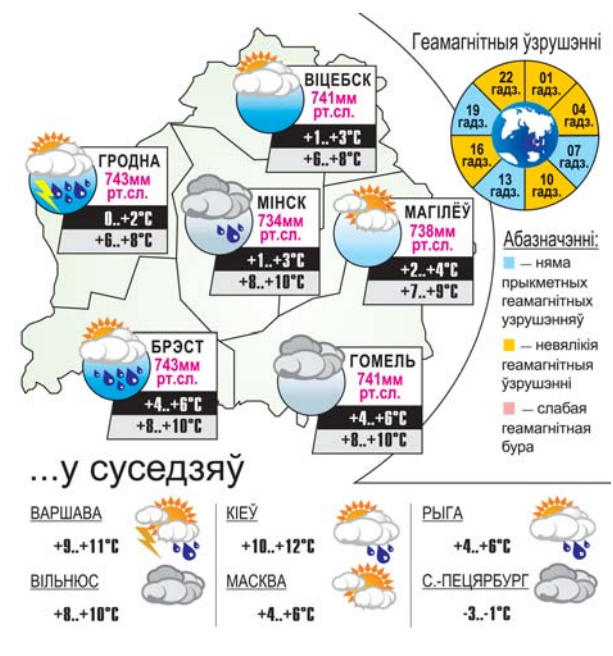
Імяніны

Пр. Марыі, Апалона,
Веньяміна, Івана,
Інакенція, Іоны, Іпата,
К. Іды, Юстыны, Марціна,
Пшэмыслава.

Фота Максіма ШАСТАКОВА.

ЗАЎТРА

■ Будзь у курсе!

У Ніжні Ноўгарад — па паветры

30 мая «Белавія» пачне выконваць рэйсы па маршруце Мінск—Ніжні Ноўгарад—Мінск.

«Авіякампанія і аэрапорт «Стрыгіна» цягам трох гадоў вялі перамовы аб адкрыцці рэйса ў Ніжні Ноўгарад. Улічваючы, што апошнім часам намецілася павелічэнне росту пасажырапатоку ў Расіі, а таксама адсутнасць замежных перавозчыкаў у міжнародным аэрапорце «Стрыгіна», было прынята рашэнне аб адкрыцці рэйса па маршруце Мінск—Ніжні Ноўгарад—Мінск. «Белавія» дасць магчымасць жыхарам Ніжняга Ноўгарада і навакольных гарадоў падарожнічаць у пункты Еўропы, Закаўказзя і Цэнтральнай Азіі транзітам праз Мінск па прывабных тарифах, — паведамілі ў прэс-службе авіякампаніі.

Палёты будуць ажыццяўляцца чатыры разы на тыдзень з вылетам з Мінска ў 23.45 па аўторках, чацвяргах, пятніцах і нядзелю і прыбыццём у міжнародны аэрапорт «Стрыгіна» на наступны дзень у 01.35 (час мясцовы). Зваротны рэйс з Ніжняга Ноўгарада плануецца ажыццяўляць з вылетам у 4.45 па панядзелках, серадах, пятніцах і суботах з прылётам у Нацыянальны аэрапорт «Мінск» у 6.45. Час у дарозе складзе каля дзвюх гадзін. Палёты ў Ніжні Ноўгарад плануецца выконваць на наветраных суднах Embraer 195 умяшчальнасцю 107 крэслаў. Кошт білетаў у адзін бок складзе ад 88 еўра, уключаючы таксы і зборы, і ад 156 еўра — туды-назад. Білеты ўжо ў продажы.

Сяргей РАСОЛЬКА. rs@zviazda.by

Даты

Падзеі

Людзі

13 КРАСАВІКА

70 год да н. э. — нарадзіўся Гай Цыльній Мецэнат, рымскі арыстакрат, заступнік рымскай арыстакраты, мастацтваў. Слова «мецэнат» сёння ў нас з'яўляецца намінальным. Так называюць людзей, якія займаюцца дабрачыннасцю, матэрыяльна дапамагаючы навуцы і мастацтву.

Але мала хто ведае, што пайшло яно ад імя ўласнага. Першым у гісторыі мецэнатам быў менавіта Гай Цыльній Мецэнат, старажытнарымскі патрыцыяй.

1390 год — горад Брэст першы з гарадоў Беларусі атрымаў самакіраванне на аснове магдэбургскага права.

1692 год — заснавана Супрасльская друкарня. Дзейнічала да 1803 года пры Супрасльскім Дабравешчанскім манастыры (цяпер тэрыторыя Польшчы). Арганізавана на базе Свята-Троіцкай віленскай базыльянскай друкарні. Надрукавала звыш 420 выданняў, у тым ліку больш за 100 з выкарыстаннем кірылічнага шрыфту. Сярод іх — кнігі на старабеларускай мове, буквары славянскай мовы, славяна-поль-

скі «Лексікон», першы кірылічны помнік нотадрукавання. У афармленні кнігі выкарыстоўваліся разнастайныя шрыфты, мастацкія ўпрыгожванні, наборны арнамент, гравюры на медзі. З сярэдзіны XVIII стагоддзя выпускала таксама перакладную навуковую і мастацкую літаратуру, арыгінальныя творы мясцовых аўтараў.

1883 год — нарадзіўся Аляксандр Васільевіч Аляксандраў, расійскі кампазітар, харавы дырыжор, педагог, народны артыст СССР. Аўтар музыкі Дзяржаўнага гімна Савецкага Саюза, ваенна-патрыятычных песень. Двойчы лаўрэат Дзяржаўнай прэміі СССР.

1892 год — нарадзіўся сэр Роберт Уотсан-Уат, шатландскі фізік, вынаходнік радара (1935), які дазволіў стварыць першую ў свеце сістэму радыёлакацыйнага выяўлення самалётаў. Яго вынаходніцтва адыграла значную ролю ў барацьбе з налётамі гітлераўскай авіяцыі на Вялікабрытанію ў гады Другой сусветнай вайны.

Было сказана

Уільям ШЭКСПІР, англійскі драматург:
«Мы ведаем, хто мы ёсць, але не ведаем, кім мы можам быць».

ЗВЯЗДА БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

ЗАСНАВАЛЬНІКІ: Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Палата прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ НУМАР 2 АД 17 ЛЮТАГА 2009 ГОДА, ВЫДАДЗЕННЕ МІНІСТЭРСТВАМ ІНФАРМАЦЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ.

Дырэктар — галоўны рэдактар СУХАРУКАЎ Павел Якаўлевіч.

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ: Н. ДРЫНДРОЖЫК, Н. КАРПЕНКА (першы намеснік галоўнага рэдактара), А. ЛЯЎКОВІЧ (першы намеснік дырэктара), М. ЛІТВІНІЎ (намеснік галоўнага рэдактара), В. МЯДЗВЕДЗЕВА (намеснік галоўнага рэдактара), А. КЛЯШЧУК, Н. РАСОЛЬКА, С. РАСОЛЬКА, А. СЛАНЕЎСКІ (намеснік галоўнага рэдактара), В. ЦЕЛЯШУК.

Выдавец — Рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда».

НАШ АДРАС: 220013 г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а.

ТЭЛЕФОНЫ ў МІНСКУ: прыёмнай — 287 19 19 (тэл./факс); аддзелаў: лісьмаў — 287 18 64, маркетынгу — 284 44 04, бухгалтэрыі: 287 18 81.

Аўтары апублікаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў. Іх меркаванні не з'яўляюцца меркаваннем рэдакцыі. Рэдакцыя па сваім меркаванні адбірае і публікуе адрасаваныя ёй лісты. Перадруку матэрыялаў, апублікаваных у «Звяздзе», толькі з дазволу рэдакцыі.

http://www.zviazda.by;

e-mail: info@zviazda.by, zvarot@zviazda.by (для зваротаў);

Матэрыялы, пазначаныя гэтым значком, носяць рэкламны характар. Адказнасць за змест рэкламы нясуць рэкламадаўцы.

Газета адрэдагавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». ЛП № 02330/106 ад 30.04.2004.

220013, Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Выходзіць 5 разоў у тыдзень.

Тыраж 20.008. Індэкс 63850. Зак. № 1440.

Нумар падпісаны ў 19.30

М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

12 красавіка 2017 года.

Малюнак Міколы ПРЭТЭЯ.